

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.323 van 3 november 1997
in de zaak A. 60.008/IX-326.**

In zake : Jules PLATTEEUW,
wonende te ROESELARE,
Delaerestraat 2, bus 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van de Kleine en Middelgrote
Ondernemingen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jules
PLATTEEUW op 22 september 1994 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van de "beslissingen van 1 juli
1994 en 27 juli 1994" van de Commissie voor vrijstelling
van bijdragen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 17 januari 1997
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober
1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Jules PLATTEEUW was destijds actief als
zelfstandig vertegenwoordiger. Met ingang van 1 oktober
1984 geniet hij van het stelsel "gelijkstelling wegens
ziekte".

1.2. Het Rijksinstituut voor de sociale verzeke-
ringen der zelfstandigen trekt deze gelijkstelling op
24 november 1989 in, omdat na 1 oktober 1984 nog een
beroepsactiviteit werd uitgeoefend.

1.3. Hierop vordert het sociaal verzekeringsfonds
Multipen met een zgn. "regularisatiestaat" van
18 december 1992 de betaling van de voor het jaar 1987
verschuldigde sociale bijdragen.

1.4. Met een brief van 5 maart 1993 vraagt verzoeker om vrijstelling van de door hem voor het jaar 1987 eventueel verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen.

1.5. Deze aanvraag wordt op 23 juni 1994 door de vijfde Kamer van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen behandeld.

Bij beslissing van dezelfde datum wordt de aanvraag om vrijstelling van de driemaandelijke sociale bijdragen voor de kwartalen 1/1987 tot en met 4/1987 onontvankelijk verklaard omdat het verzoek niet voldoet aan de voorwaarde bepaald in artikel 88, § 2, 2°, a), van het koninklijk besluit van 19 december 1967, namelijk de voorwaarde dat de aanvraag dient te gebeuren binnen de twaalf maanden volgend op de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft.

Deze beslissing wordt verzoeker meegedeeld met een aangetekende brief van 1 juli 1994.

1.6. Met een aangetekende brief van 7 juli 1994 vraagt verzoeker om herziening van de hem op 1 juli 1994 meegedeelde beslissing. Hij laat gelden dat ten onrechte artikel 88, par. 2, 2°, a), in plaats van b), van het voornoemde koninklijk besluit van 19 december 1967 werd toegepast.

1.7. Op 27 juli 1994 stuurt de Administratie voor Sociale Zaken van het Ministerie van Middenstand aan verzoeker de volgende brief :

"Geachte Heer,

In antwoord op uw schrijven van 7 juli 1994 heb ik de eer u het volgende mee te delen.

(...).

Bij bepaling van artikel 88, § 2, 2a, van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967 moet de aanvraag om vrijstelling van bijdragen ingediend worden binnen de twaalf maanden volgend op het

kwartaal waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft.

Vermits uw aanvraag om vrijstelling over de bijdragen over het eerste tot en met het vierde kwartaal 1987 van 1 april 1993 dateerde diende de Commissie voor vrijstelling van bijdragen deze bijgevolg onontvankelijk te verklaren.

(...)"

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat verzoeker opwerpt dat de neerlegging, op dinsdag 28 februari 1995, van de memorie van antwoord een dag te laat was, zodat deze memorie ambtshalve uit de debatten moet worden geweerd;

2.2. Overwegende dat de memorie van antwoord niet op 28 februari 1995, maar vier dagen eerder -met name op 24 februari 1995- ter post aangetekend werd afgegeven; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep, in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 23 juni 1994, aan betrokkene betekend op 1 juli 1994, te laat is ingesteld, dat de zogenaamde beslissing van 27 juli 1994 in werkelijkheid allerminst een beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen is, doch een informatief antwoord met een toelichting omtrent de globale toestand waarin betrokkene zich op sociaalrechtelijk vlak bevond na de -niet voor herziening vatbare- beslissing van de Commissie waarbij zijn aanvraag om vrijstelling werd afgewezen;

3.2. Overwegende dat verzoeker hierop antwoordt dat het schrijven van 27 juli 1994 wel degelijk een nieuwe beslissing bevat, dat immers afdoende blijkt dat de verwerende partij zowel in feite als in rechte zijn specifieke toestand heeft onderzocht;

3.3.1. Overwegende, wat de beslissing van 23 juni 1994 betreft, dat artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd door de wet van 24 maart 1994, bepaalt :

"De verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij artikel 14, eerste lid, nemen alleen een aanvang op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt";

dat bij de betekening van de beslissing van 23 juni 1994 geen melding werd gemaakt van de mogelijkheid om bij de Raad van State een annulatieberoep in te dienen; dat, bij ontstentenis hiervan, de termijn voor het indienen van dit beroep geen aanvang heeft genomen; dat, wat de beslissing van 23 juni 1994 betreft, het beroep derhalve tijdig is ingediend;

3.3.2. Overwegende, wat de brief van 27 juli 1994 betreft, dat geen enkel voorschrift verzoeker het recht gaf een vraag tot herziening van de beslissing van 23 juni 1994 in te dienen; dat artikel 94 in verband met de herziening van de beslissingen van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, met ingang van 1 januari 1993, opgeheven werd bij de artikelen 10 en 11 van het koninklijk besluit van 18 mei 1993; dat het enig ter zake bevoegd orgaan, de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, verzoekers aanvraag niet opnieuw heeft behandeld, laat staan aan een nieuw onderzoek onderworpen; dat het bestuur in zijn brief van 27 juli 1994 geen nieuwe beslissing heeft genomen, doch enkel de eerder door de Commissie genomen beslissing enigszins heeft verduidelijkt; dat deze brief geen voor vernietiging vatbare beslissing bevat;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel 88, § 2, 2°, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, doordat de aanvangsdatum van de termijn van één jaar voor het indienen van de aanvraag om vrijstelling in zijn geval uitsluitend wordt voorgeschreven in littera b), welke bepaling van een bijdragenregularisatie spreekt; dat hij stelt dat de afrekening van 18 december 1992 van Multipen zowel in naam als in wezen een regularisatiestaat is die een bijdragesupplement in de betekenis van artikel 88, § 2, 2°, b), omvat;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bijdragen die eind 1992 werden gevorderd, niet mogen beschouwd worden als eigenlijke regularisatiebijdragen, doch integendeel gewone en definitieve bijdragen zijn, die niet eerder werden opgevorderd ten gevolge van de foutieve informatie die verzoeker in 1984 aan het Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen had verstrekt, dat het aldus een rechtzetting betreft met betrekking tot bijdragen die normalerwijze reeds jaren eerder betaald hadden moeten worden, dit in tegenstelling met de bijdragenregularisaties waarbij na het bekend worden van de definitief vastgestelde inkomsten, een bijdragesupplement wordt opgevorderd, dat bijgevolg de algemene regel van artikel 88, § 2, 2°, a), terecht werd toegepast;

4.3.1. Overwegende dat artikel 88, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalt :

"§ 2. Opdat de aanvraag van een onderworpen ontvankelijk zou zijn, dient te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

(...);

2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen (twaalf maanden). Naargelang van het geval, begint deze termijn te lopen.

a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft;

b) onverminderd het in littera c) bepaalde, vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdrageregularisatie werd verstuurd, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt;

(...)"

4.3.2. Overwegende dat de algemene regel, gesteld in littera a), bepaalt dat de termijn van twaalf maanden begint te lopen vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de bijdrage betrekking heeft; dat littera b) in een uitzondering op deze algemene regel voorziet voor het specifiek geval dat het gaat om een bijdragesupplement ten gevolge van een regularisatie; dat in dit geval de termijn pas begint te lopen vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van deze bijdragenregularisatie wordt verstuurd; dat de toepassing van littera b) veronderstelt dat er voorlopige bijdragen worden betaald, welke naderhand worden geregulariseerd;

4.3.3. Overwegende dat in de voorliggende zaak geen voorlopige bijdragen werden gestort, noch opgevorderd; dat de bijdrage, waarvoor een vrijstelling werd aangevraagd, geen bijdragesupplement was, doch de definitieve bijdrage voor het jaar 1987; dat, alhoewel op het betalingsbericht van 18 december 1992 van het sociaal verzekeringsfonds Multipen bovenaan "regularisatiestaat" wordt vermeld, er in werkelijkheid geen regularisatiebijdrage mee werd opgevorderd; dat, aangezien de inkomsten van 1987 bekend waren, onmiddellijk de definitieve

bijdrage voor dat jaar kon berekend worden; dat op een aanvraag tot vrijstelling van een definitieve bijdrage artikel 88, § 2, 2°, a), van het koninklijk besluit van 19 december 1967 toepasselijk is; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.